

Погледајмо поново овај пасус: “Поштено говорећи, мало ко је збиља прочитао, а још мање озбиљно схватио оно што сам на овом месту написао на самом почетку ове „корона-кризе“. Сем у први мах, а и то више реторички, ни власт ни опозиција се нису нарочито потрудили да зарад ефикасније борбе против коронавируса савладају онај „вирус неповерења“ који се већ дуго времена попут епидемије шири, трује и разара српско друштвено ткиво. Штавише, јављају се обриси још жешће и још екстремније поларизације него што је то било пре епидемије и ванредног стања.”

Далеко од тога да мислим како ме то чини „Нострадамусом“ или „баба Вангом“, али не може се порећи да ове реченице са почетка моје прошломесечне колумне звуче прилично „пророчански“. Односно, да су се – нажалост – у великој мери, тачније, готово дословно обистиниле. Нарочито у оном делу који говори о „још жешћој и још екстремнијој поларизацији“. Додуше, када је о Србији, српској политици и српском политичком менталитету реч, није баш ни потребно бити неки велики пророк да би се предвидело у ком ће правцу ствари ићи. А поготово у којем ићи неће.

Ипак, признајем да ни ја нисам очекивао да ће све ескалирати баш овако брзо, са све форсираним и вишеструким штрајковима глађу, митинзима и тучом на степеницама парламента.

Пише: Ђорђе Вукадиновић
четвртак, 14 мај 2020 01:50

Пише: Ђорђе Вукадиновић
четвртак, 14 мај 2020 01:50

Доклад о состоянии традиционной и нетрадиционной медицины в Республике Беларусь

Меня зовут _____ (имя) и я работаю в _____ (компания).

Да ли нам је политички ресет потребан и да ли је могућ?!

Пише: Ђорђе Вукадиновић
четвртак, 14 мај 2020 01:50
